

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ: Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

Στ. Τσιβιτανίδου-Κίζη, Α.Ε.Δ.

Ν. Α. Π. Γεωργιάδη, Ε.Δ.

Υπόθεση Αρ.: 4893/21

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v.

1. ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

2. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

3. ANNA-MARIA ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Κατηγορουμένων

Ημερ.: 22 Δεκεμβρίου, 2021

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: Ο κ. Ν. Κέκκος.

Για τον Κατηγορούμενο 1: Ο κ. Κ. Χριστοδουλίδης.

Για τον Κατηγορούμενο 2: Ο κ. Γ. Πολυχρόνης.

Κατηγορούμενοι 1 και 2 παρόντες.

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε ενοχή στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α, δηλαδή 999,8 γραμμαρίων κοκαΐνης, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1) (2), 24, 30, 31 και 31Α, Μέρος Ι του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του Νόμου 29/77 (Κατηγορία 3), της κατοχής του ίδιου ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα,

κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 5(1) 6(1) (3), 24, 30, 30Α, 31 και 31Α, Μέρος Ι του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του Νόμου 29/77 (Κατηγορία 4)**, και σε δύο κατηγορίες επίθεσης κατά οργάνου της τήρησης της τάξης, κατά παράβαση του **άρθρου 244(β) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154**, δηλαδή κατά του Αστ. 3700, Κ. Παφίτη (**Κατηγορία 9**) και κατά του Αστ. 3924 Κ. Δημητρίου (**Κατηγορία 10**).

Ο κατηγορούμενος 2 παραδέχθηκε ενοχή στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, δηλαδή 29,80 γραμμαρίων ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 5 (1) (β) 6(1) (2), 30, 30Α, 31 και 31Α, Μέρος ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του Νόμου 29/77 (Κατηγορία 6)**, και στην κατηγορία κατοχής σκευών προσαρμοσμένων για τη λήψη ναρκωτικών ουσιών ήτοι μιας ζυγαριάς ακριβείας και ενός αλεστήριου, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 10 γ (ι) (ιι) 26, 30, 31, 32 και 38, παράγραφος 1, Μέρος ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του Νόμου 29/77 (Κατηγορία 7)**.

Σε σχέση με τις υπόλοιπες κατηγορίες εναντίον τους καταχωρίστηκε αναστολή δίωξης και σ' αυτές απαλλάχθηκαν.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως εκτέθηκαν από την κατηγορούσα αρχή και με τα οποία συμφώνησαν οι συνήγοροι του κατηγορουμένων 1 και 2, είναι τα ακόλουθα:

«1. Στις 12.06.2021, λήφθηκε πληροφορία από την ΥΚΑΝ ότι ο Κατηγορούμενος 1 μαζί με τον Κατηγορούμενο 2, με τον οποίο συνεργάζεται θα παραλάμβανε μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών. Ο Κατηγορούμενος 1 τέθηκε υπό διακριτική παρακολούθηση από την ΥΚΑΝ. Στις 12.00 π.μ της ίδιας μέρας έγινε προσπάθεια ανακοπής από μέλη της ΥΚΑΝ του οχήματος με αριθμούς εγγραφής ΚUR420 στην Οδό Παναγίας Ελεούσης στην Αραδίππου, το οποίο οδηγούσε ο 1ος Κατηγορούμενος. Ο ΜΚ1, Αστ. 3700, Κ. Παφίτης είχε δει λίγη ώρα πριν τρίτο άτομο να παραδίδει στον Κατηγορούμενο 1, μια άσπρη συσκευασία και να εγκαταλείπει το μέρος με ιλιγγιώδη ταχύτητα με μεγάλου κυβισμού μοτοσυκλέτα. Την ίδια ώρα άλλα μέλη της ΥΚΑΝ είχαν θέσει σε διακριτική παρακολούθηση τον 2° Κατηγορούμενο, ο οποίος οδηγούσε το όχημα με αριθμό εγγραφής ΜΤΒ125, με συνοδηγό την πρώην κατηγορούμενη 3.

2. Ο 1ος Κατηγορούμενος, μόλις αντιλήφθηκε την παρουσία των μελών της ΥΚΑΝ στον υπό αναφορά χώρο, ανέπτυξε ταχύτητα και με διάφορους ελιγμούς προσπάθησε να διαφύγει του ελέγχου. Εν τέλει το όχημα του Κατηγορούμενου 1 ακινητοποιήθηκε σε παρακείμενο χωράφι, ο ίδιος εξήλθε του οχήματος του και προσπάθησε να διαφύγει τρέχοντας, πλην όμως ανακόπηκε από τους ΜΚ1 και ΜΚ2, Αστ. 2499 Ε. Παναγιώτου.

3. Ο Κατηγορούμενος 1 επιτέθηκε στους ΜΚ1 και ΜΚ2 σε μια προσπάθεια να αποφύγει τη σύλληψη του. Αυτός συνελήφθη για το αυτόφωρο αδίκημα που διέπραξε, του επεστήθη η προσοχή του στο Νόμο και αυτός απάντησε «Εντάξει». Σε έρευνα που διεξήχθη στο όχημα του Κατηγορούμενου 1, από μέλη της ΥΚΑΝ, εντοπίστηκε άσπρη χάρτινη σακούλα εντός της οποίας υπήρχε άλλη διάφανη συσκευασία η οποία περιείχε συμπαγή πλάκα άσπρου χρώματος. Αφού ο ΜΚ1 επέστησε την προσοχή του Κατηγορούμενου 1 στο Νόμο, αυτός απάντησε «Εν ένα κιλό κόκα, εννά σας πω ποιου εν το πράμα. Μιλώ με κάποιον Πάμππο ήρτε η μοτόρα η πράσινη και έδωκε μου το». Αμέσως μετά τα πιο πάνω, ο 1ος Κατηγορούμενος μαζί με τα τεκμήρια που παραλήφθηκαν μεταφέρθηκαν στα γραφεία της ΥΚΑΝ Λάρνακας. Ο ΜΚ16, Αστ. 2702, Λ. Λεωνίδου, διενήργησε τομή στην συσκευασία όπου βρισκόταν η συμπαγής ουσία και με την χρήση ειδικού αντιδραστηρίου προέβη σε έλεγχο της ουσίας, με θετική ένδειξη στην κοκαΐνη. Στην συνέχεια εξασφαλίστηκε δικαστικό ένταλμα σύλληψης εναντίον του Κατηγορούμενου 1, βάσει του οποίου συνελήφθηκε. Αφού του εξηγήθηκαν οι λόγοι σύλληψης του και του επεστήθη η προσοχή του στο Νόμο, αυτός απάντησε «Εντάξει, εννα σας πω τι έγινε». Σε ανακριτική κατάθεση που του λήφθηκε, παραδέχθηκε τη διάπραξη των αδικημάτων που αντιμετωπίζει. Οι ως άνω ναρκωτικές ουσίες στάλθηκαν στο Γενικό Χημείο του Κράτους το οποίο διαπίστωσε ότι επρόκειτο για κοκαΐνη συνολικού βάρους 999,8 γραμμαρίων.

4. Εν τω μεταξύ τα μέλη της ΥΚΑΝ που παρακολούθησαν τον 2° Κατηγορούμενο, τον ανέκοψαν στην Πύλα για έλεγχο, τόσο του ίδιου όσο και του οχήματος του. Κατά την έρευνα εντοπίστηκαν τρία κινητά τηλέφωνα τα οποία παραλήφθηκαν ως τεκμήρια από την Αστυνομία.

5. Στην συνέχεια μέλη της ΥΚΑΝ, βάσει εντάλματος έρευνας ερεύνησαν την οικία του 2ου Κατηγορούμενου ο οποίος διέμενε μαζί με την πρώτη κατηγορούμενη 3. Κατά την έρευνα ανευρέθηκε πράσινη ξηρή φυτική ύλη, ήτοι κάνναβη συνολικού βάρους 29,80 γραμμαρίων καθώς και ζυγαριά ακρίβειας και ένα αλεστήρι.

6. Στις 14.06.2021 ο 1ος Κατηγορούμενος προέβη σε υποδείξεις σκηνών και συγκεκριμένα τα σημεία στα οποία παρέλαβε την κοκαΐνη από τον μοτοσικλετιστή. Την ίδια μέρα, λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον Κατηγορούμενο 2, ο οποίος παραδέχθηκε την διάπραξη των αδικημάτων αναφορικά με τις ναρκωτικές ουσίες που βρέθηκαν στην οικία του.

7. Από μεταγενέστερο επιστημονικό έλεγχο που έγινε στην ουσία που εντοπίστηκε στο σπίτι του 2^{ου} Κατηγορούμενου, διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β', δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 29,80 γραμμαρίων.»

Ο κατηγορούμενος 1 βαρύνεται με μια προηγούμενη καταδίκη. Αφορά καταδίκη από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας στην υπόθεση 9279/2007. Την 16/7/2007 του επιβλήθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης ύψους 16 ετών για το αδίκημα της εισαγωγής με σκοπό την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, 5 ετών για την κατοχή και 5 ετών για την συνομωσία.

Ο κατηγορούμενος 2 είναι λευκού ποινικού μητρώου.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των κατηγορουμένων, προς υποβοήθηση του Δικαστηρίου, ετοίμασαν γραπτές αγορεύσεις για μετρίασμό της ποινής τους. Και οι δύο υιοθέτησαν τις εκθέσεις του Γραφείου Ευημερίας και επεκτάθηκαν παραθέτοντας περαιτέρω λεπτομέρειες και πρόσθετα στοιχεία. Οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των κατηγορουμένων 1 και 2 έχουν ως ακολούθως.

Ο κατηγορούμενος 1 είναι ηλικίας 39 ετών. Κατάγεται από τη Λεμεσό. Προ της συλλήψεως του διέμενε με την σύμβια του στην Αραδίππου. Ο κατηγορούμενος 1 είναι το δεύτερο στη σειρά παιδί πενταμελούς οικογένειας. Ο πατέρας του, ηλικίας σήμερα 65 ετών, είναι συνταξιούχος. Η μητέρα του απεβίωσε μετά από πολύμηνη μάχη με τον καρκίνο στα 39 της χρόνια. Ο κατηγορούμενος 1 ήταν τότε 14 ετών. Την φροντίδα του ιδίου και του μικρότερου του αδελφού ανέλαβε η αδελφή τους ηλικίας, τότε, 18 ετών. Ο θάνατος της μητέρας του, σύμφωνα με τον κατηγορούμενο 1, αποτέλεσε ιδιαίτερα τραυματική εμπειρία. Άρχισε στην ηλικία των 14 ετών τη χρήση κάνναβης ενώ στον στρατό άρχισε και την χρήση κοκαΐνης. Η εξάρτηση του αυτή ήταν, σύμφωνα με τον ίδιο, και ο λόγος της καταδίκης του το 2007.

Ο κατηγορούμενος 1 είναι απόφοιτος του κλάδου συγκολλητών της Τεχνικής Σχολής Λεμεσού. Υπηρέτησε κανονικά τη στρατιωτική του θητεία και ακολούθως εργάστηκε ως τεχνικός στην εταιρεία εγκατάστασης και συντήρησης ανελκυστήρων

στην οποία εργαζόταν και ο πατέρας του. Το 2004 νυμφεύθηκε. Μαζί με τη σύζυγό του απέκτησαν δυο παιδιά, ένα υιό ηλικίας, σήμερα, 17 ετών και μια θυγατέρα ηλικίας, σήμερα, 15 ετών. Λόγω της φυλάκισης του το 2007 οι σχέσεις του με τη σύζυγό του κλονίστηκαν. Το 2016 χώρισαν. Η πρώην σύζυγος του απέκτησε από άλλη σχέση που διατηρούσε ακόμη ένα παιδί. Ο κατηγορούμενος 1 καταβάλλει διατροφή στην πρώην σύζυγο του ύψους €300 μηνιαίως χωρίς να υπάρχει διάταγμα (βλ. φωτοαντίγραφα εμβασμάτων). Σύμφωνα με τον κατηγορούμενο 1, η ψυχοσυναισθηματική κατάσταση της θυγατέρας του έχει επηρεαστεί λόγω του ενδεχόμενου νέας φυλάκισης του. Η πρώην σύζυγος του δεν εργάζεται και συντηρείται από επιδόματα.

Ο κατηγορούμενος 1, από το 2016 και μετά, διατηρεί σχέση με άλλη γυναίκα με την οποία διέμενε, μέχρι τη σύλληψη του, στην Αραδίππου σε ιδιόκτητη κατοικία της. Η συμβία του έχει μια θυγατέρα από προηγούμενο γάμο ηλικίας 20 ετών η οποία σπουδάζει κομμωτική και παράλληλα εργάζεται. Με την συμβία του απέκτησαν ένα υιό ηλικίας, σήμερα, 2,5 ετών. Αντιμετωπίζει προβλήματα στην γλωσσική του ανάπτυξη και κάνει λογοθεραπεία (βλ. έκθεση κας Παυλίνας Χρίστου, Λογοπαθολόγου, ημερ. 5.4.2021 και παιδίατρου Νικόλα Καλογήρου, ημερ. 12.4.2021). Η συμβία του εργάζεται ως «merchandiser» σε ιδιωτική εταιρεία και λαμβάνει περί τα €850 μηνιαίως. Η δόση δανείου για την οικία της ανέρχεται στα €700 μηνιαίως και, όπως φαίνεται, δεν καταβάλλεται πλέον. Τα έξοδα νηπιαγωγείου του υιού του ανέρχονται στα €230 μηνιαίως και της λογοθεραπείας στα €160 μηνιαίως (βλ. σχετικά βεβαίωση λογοθεραπεύτριας).

Πριν τη σύλληψη του ο κατηγορούμενος 1 εργαζόταν ως σερβιτόρος με μηνιαίο μισθό €1300. Για την περίοδο, Μαρτίου 2021 – Αυγούστου 2021, βρισκόταν σε άδεια ασθενείας λόγω χειρουργικής επέμβασης στην οποία είχε υποβληθεί στον ώμο. Ο τραυματισμός είχε προκληθεί σε τροχαίο ατύχημα. Την 14.7.2021 και ενώ τελούσε σε προφυλάκιση έτυχε επανεξέτασης σε προγραμματισμένο ραντεβού με ορθοπαιδικό (βλ. σχετική βεβαίωση ημερ. 30.7.2021 του Τμήματος Φυλακών και ιατρική βεβαίωση Δρ. Λοΐζου Χριστοδούλου). Με την συμβία του θα τελούσαν γάμο την 27.6.2021. Ο γάμος λόγω της προφυλάκισης του κατηγορούμενου 1 ακυρώθηκε (βλ. σχετικά φωτοαντίγραφα του προσκλητηρίου και της άδειας τέλεσης γάμου). Ο

κατηγορούμενος 1 ανέφερε ότι είναι πρόθυμος να ενταχθεί σε πρόγραμμα απεξάρτησης (βλ. βεβαίωση Τμήματος Φυλακών, αίτησης του για ένταξη σε σχετικό πρόγραμμα ημερ. 16.7.2021).

Ο κατηγορούμενος 2, είναι ηλικίας 32 ετών. Κατάγεται από την Λάρνακα όπου και συνέχιζε προ της συλλήψεως του να διαμένει. Το τελευταίο έτος πριν τη σύλληψη του εργαζόταν με το καθεστώς εξωτερικού συνεργάτη, ως δειγματολήπτης σε Χημείο και λάμβανε περί τα €1000 μηνιαίως. Λαμβάνει επίσης άλλα €500 μηνιαίως από ενοικίαση ακινήτου. Είναι αρραβωνιασμένος. Η συμβία του είναι ηλικίας 31 ετών και είναι ιδιωτική υπάλληλος. Είναι μαζί για 13 χρόνια. Διαμένουν σε διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου που ενοικιάζουν καταβάλλοντας €300 μηνιαίως ως ενοίκιο.

Ο κατηγορούμενος 2 είναι απόφοιτος Λυκείου. Δεν υπηρέτησε την στρατιωτική του θητεία λόγω δυσκολιών προσαρμογής που αντιμετώπιζε. Ακολουθώντας φοίτησε σε ιδιωτικό κολέγιο στον κλάδο διοίκησης επιχειρήσεων και ολοκλήρωσε τις σπουδές του. Εργάστηκε για περίπου τέσσερα χρόνια στην οικογενειακή επιχείρηση, ως ψήστης σε ταβέρνα για τρία χρόνια και ως αποθηκάριος και διανομέας υπεραγοράς.

Οι γονείς του διατηρούν επιχείρηση πώλησης ειδών ένδυσης και υπεραγορά. Στην επιχείρηση απασχολείται και η αδελφή του. Ο αδελφός του είναι ασφαλιστής. Οι σχέσεις του κατηγορούμενου 2 με την οικογένεια του είναι καλές και ο ίδιος είναι πολύ συνδεδεμένος μαζί τους. Στον ελεύθερο του χρόνο ασχολείται με τη γυμναστική, το κυνήγι, το ψάρεμα και την εκπαίδευση σκύλων. Είναι ιδιοκτήτης τριών σκύλων.

Ο κατηγορούμενος 2 έκανε περιστασιακή χρήση ουσιών. Τον Ιανουάριο του 2020 εντάχθηκε σε πρόγραμμα απεξάρτησης το οποίο όμως τερμάτισε τον Οκτώβριο του ίδιου έτους (βλ. βεβαίωση ημερ. 23.11.2021 του Κώστα Κωνσταντίνου, Κλινικού Ψυχολόγου). Ενώ τελούσε σε προφυλάκιση αξιολογήθηκε για να ενταχθεί στο πρόγραμμα «ΔΑΝΑΗ» που λειτουργεί εντός των φυλακών (βλ. σχετικά βεβαίωση ημερ. 22.11.2021 Δρος Αγάθης Βαλανίδου).

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 1, αναγνώρισε τη σοβαρότητα των αδικημάτων. Αναφέρθηκε στις οικογενειακές και προσωπικές του συνθήκες, στο γεγονός ότι είναι εξαρτημένος στα ναρκωτικά από τα 14 του χρόνια και στο γεγονός ότι τα αυξημένα οικογενειακά και οικονομικά βάρη τον κατέστησαν ευάλωτο στο να διαπράξει τα αδικήματα. Από τη φυλάκιση του θα επηρεαστούν και τα 3 ανήλικα τέκνα του. Λόγω της ακύρωσης του γάμου, η συμβία του έχει εγκαταλειφθεί από την οικογένεια της και καλείται να ανταποκριθεί στις ανάγκες των τέκνων της μόνη της. Οι οικονομικές της δυνατότητες λόγω της απουσίας του έχουν μειωθεί και πλέον δεν εξυπηρετείται το οικιστικό δάνειο της. Ανέφερε επίσης ότι ο κατηγορούμενος 1 έχει καταβάλει προσπάθειες για απεξάρτηση και ότι η προηγούμενη καταδίκη του δεν θα πρέπει να του στερήσει την επιείκεια του Δικαστηρίου. Η σύλληψη του επ' αυτοφώρω, ανέφερε, δεν μειώνει την αξία της παραδοχής του, ως ενδεικτικής της μεταμέλειας του. Υπήρξε, περαιτέρω, και συνεργασία του με την αστυνομία έστω και αν εν τέλει δεν κατέθεσε κατά του προσώπου που κατονόμασε. Ο ρόλος του ήταν αυτός του μεταφορέα, χωρίς ιδιαίτερο ρόλο στην οργάνωση της παράδοσης και παραλαβής των ναρκωτικών.

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 2, αναφέρθηκε στο λευκό του ποινικό μητρώο και στις προσωπικές και οικογενειακές του συνθήκες. Επίσης ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος 2, είναι χρόνιος χρήστης με μεγάλο βαθμό εξάρτησης. Τόνισε τη σημασία της παραδοχής του αμέσως, έστω και αν συνελήφθη επ' αυτοφώρω, αλλά και το γεγονός ότι άτομα εξαρτημένα, σύμφωνα με τη νομολογία αλλά και τον νόμο (άρθρο 30 (4) (α) (β) (iv) (v)), τυγχάνουν μεγαλύτερης επιείκειας. Η σύλληψη της συμβίας του, όπως ανέφερε, και η επακόλουθη κράτηση της για 5 ημέρες αποτέλεσε «ένα γερό μάθημα» για τον κατηγορούμενο 2 ο οποίος, ένωσε ντροπή. Αποτέλεσε επίσης ισχυρό κίνητρο για να σταματήσει τη χρήση ουσιών. Κάλεσε το δικαστήριο να λάβει υπόψη του ότι πρόκειται για άτομο με βαθιά πίστη (βλ. σχετικά, βεβαιώσεις των ιερέων) και ότι τελούσε σε προφυλάκιση για περίοδο 6 μηνών.

ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ - ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Η σοβαρότητα του αδικήματος της κατηγορίας 4 (κατοχή με σκοπό την προμήθεια) το οποίο διέπραξε ο κατηγορούμενος 1 αντικατοπτρίζεται, κατ' αρχήν, από την προβλεπόμενη ποινή, της φυλάκισης δια βίου. Το άρθρο 30(1) του Ν. 29/77 όπως τροποποιήθηκε), παραπέμπει για την προβλεπόμενη ποινή σε ενσωματωμένο Πίνακα όπου εκτίθενται οι διάφορες μορφές παράβασης του Νόμου και η αντίστοιχη, κατ' ανώτατο όριο τιμωρία.

Όσον αφορά τα αδικήματα που διέπραξε ο κατηγορούμενος 2, για το αδίκημα της απλής κατοχής (βλ. άρθρο 6 (2) του Ν.29/77) ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, η προβλεπόμενη ποινή είναι ποινή φυλάκισης μέχρι 8 έτη ή και πρόστιμο ή δε κατοχή συνέργων για τη λήψη ναρκωτικών (βλ. άρθρο 10 του Ν.29/77) μπορεί να επιβληθεί ποινή φυλάκισης δια βίου ή και πρόστιμο (βλ. Τρίτο Πίνακα του Ν. 29/77).

Το ύψος της προβλεπόμενης ποινής προδιαγράφει και την σοβαρότητα που θέλησε ο νομοθέτης να προσδώσει στο κάθε συγκεκριμένο αδίκημα και κατ' επέκταση τον βαθμό προστασίας του έννομου αγαθού που προστατεύεται, στοιχείο το οποίο το Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπ' όψιν κατά την επιμέτρηση της ποινής (βλ. **Souilmi v. Αστυνομίας** (1992) 2 Α.Α.Δ. 248).

Το στοιχείο αυτό, δηλαδή η ανώτατη προβλεπόμενη ποινή, λαμβάνεται υπ' όψιν στην επιμέτρηση της ποινής και συνεκτιμάται με τα γεγονότα της υπόθεσης, τόσο για την επιλογή του είδους της ποινής όσο και για τον καθορισμό της έκτασης της (βλ. **Διευθυντής Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας v. Χρυσοστόμου κ.α.** (2002) 2 Α.Α.Δ. 575, 580).

Στην υπό κρίση περίπτωση, ο νομοθέτης διά μέσου της προβλεπόμενης μέγιστης ποινής της ισόβιας φυλάκισης, προσδίδει μια όλως ιδιαίτερη σοβαρότητα στα αδικήματα αφού το έννομο αγαθό που προστατεύεται είναι η ίδια η κοινωνία (βλ. **Saliba v. Δημοκρατίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 388).

Η επιβολή της ποινής αποτελεί έργο λεπτό και δύσκολο. Απαιτείται η εξισορρόπηση του γενικού συμφέροντος της δικαιοσύνης από τη μια και της

εξατομίκευσης της ποινής από την άλλη. Πρώτιστο καθήκον του Δικαστηρίου είναι η προστασία της κοινωνίας, που επιτυγχάνεται μόνο με την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου.

Τα ναρκωτικά έχουν δυστυχώς εξαπλωθεί παντού. Ουδείς μπορεί να παραμένει αδιάφορος μπροστά σε αυτό το φαινόμενο. Τα ναρκωτικά αποτελούν τον σύγχρονο εφιάλτη κάθε γονέα και απειλούν το κάθε παιδί με τον όλεθρο και την καταστροφή. Μέχρι στιγμής οι προσπάθειες για αντιμετώπιση αυτής της μάστιγας δεν έχουν αποδώσει. Τα αδικήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά δεν παρουσιάζουν κάμψη. Αντιθέτως, βρίσκονται σε έξαρση και για αυτό καθίσταται αναγκαίο να επιβάλλονται αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές. Η χρήση ναρκωτικών έχει χαρακτηριστεί και ως νάρκη στο θεμέλιο της κοινωνίας. Τα ναρκωτικά αποτελούν κίνδυνο, τόσο για τη φυσική όσο και για την κοινωνική ευημερία του ανθρώπου. Ο αγώνας ενάντια στα ναρκωτικά διεξάγεται σε παγκόσμια κλίμακα (βλ. **Kablawi & Others v. Δημοκρατίας** (1990) 2 Α.Α.Δ. 494 και **Jokarbozorgi v. Αστυνομίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 726). Η έξαρση, η οποία παρατηρείται στη χρήση ναρκωτικών, καθιστά την αποτροπή κυρίαρχο στοιχείο στον καθορισμό της φύσης της ποινής, γεγονός που κατά κανόνα καθιστά την φυλάκιση αναπόφευκτη. Η τιμωρία δεν αποτελεί αυτοσκοπό αλλά μέτρο άμυνας έναντι παραβιάσεων του δικαίου και υπονόμησης των αρχών του (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Ιωάννου** (1999) 2 Α.Α.Δ. 603).

Στην υπόθεση **Παγιαβλάς v. Αστυνομίας** (1998) 2 Α.Α.Δ. 240, ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου παρατήρησε τα εξής:

«Η χρήση ναρκωτικών έχει όντως, προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις γεγονός που επιβάλλει κατά κανόνα, την επιβολή αποτρεπτικών ποινών, όπως και πρόσφατα διαπιστώθηκε στην Παυλίδης κ.α. v. Αστυνομίας, Ποινικές Εφέσεις 6161 και 6162, 15.7.1992».

Σε ό, τι αφορά τους διακινητές ναρκωτικών είτε αυτοί είναι κυρίως μεταφορείς είτε βαποράκια, η νομολογία υπογραμμίζει ότι ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο ρόλο τους, προέχει πάντοτε η αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου για το κοινό καλό. Στην υπόθεση **Μιχαήλ v. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577, λέχθηκαν συναφώς τα εξής σε

σχέση κυρίως με τα «βαπποράκια»: *«Η πείρα καταδειχνει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με ειδικά προβλήματα για τη μεταφορά ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου».*

(βλ. σχετικά και τις **Marius v. Δημοκρατίας** (2015) 2A A.A.Δ. 397 και **Μιχαήλ v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 165/2015, ημερ. 22.1.2018).

Στην υπόθεση **Ελ Χαπίρ Ναζίπ v. Αστυνομίας** (2014) 2B A.A.Δ. 808, το Εφετείο επανέλαβε τις αρχές, λέγοντας τα ακόλουθα (σελ. 817):

*«Είναι τετριμμένο, αλλά πρέπει να υπομνησθεί η νομολογία που υπαγορεύει την αναγκαιότητα επιβολής αποτρεπτικών ποινών σε υποθέσεις ναρκωτικών ουσιών. Η ενασχόληση με ναρκωτικά είτε για ίδια χρήση, είτε κατά μείζονα λόγο, για εμπορία με την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των τεραστίων προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση από τις ουσίες αυτές. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που τα Δικαστήρια συνδράμουν έστω κατασταλτικά, στον πόλεμο εναντίον των ναρκωτικών με την επιβολή αυστηρών και συνάμα αποτρεπτικών ποινών. Ορθά επομένως μνημονεύθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο διάφορες σχετικές επί του θέματος αποφάσεις, ενδεικτικές των οποίων είναι οι **Χριστοδούλου v. Αστυνομίας** (2004) 2 A.A.Δ. 538, **Berne v. Δημοκρατίας** (2003) 2 A.A.Δ. 467, **Sikaf v. Δημοκρατίας** (2003) 2 A.A.Δ. 467 και **Γενικός Εισαγγελέας v. Παπαχαραλάμπους - ανωτέρω -**.»*

Η έννοια της αποτροπής εξηγήθηκε στην υπόθεση **Πισκόπου v. Δημοκρατίας** (1999) 2 A.A.Δ. 342, όπου λέχθηκαν τα εξής (στη σελ. 351):

«Η αποτροπή, ως παράγοντας ο οποίος επενεργεί στον καθορισμό της ποινής, έχει δύο παραμέτρους. Η μία έχει ως λόγο την αποτροπή του ίδιου του παραβάτη από την επανάληψη του εγκλήματος ή παρομοίων εγκλημάτων στο μέλλον. Η άλλη αφορά την αποτροπή τρίτων από τη διάπραξη όμοιων ή παρόμοιων εγκλημάτων. Στη δεύτερη περίπτωση, η αποτροπή έχει δύο συνισταμένες:

Πρώτο, την αποτροπή η οποία είναι συνυφασμένη με τη σοβαρότητα του εγκλήματος, και δεύτερο, την αποτροπή ως μέσου για την καταστολή εγκλημάτων που ευρίσκονται σε έξαρση. Στην περίπτωση σοβαρών εγκλημάτων το στοιχείο της αποτροπής είναι αλληλένδετο με τη σοβαρότητα της κατηγορίας εγκλημάτων, στην οποία ανήκει το υπό τιμωρία έγκλημα, και με την εγγενή ανάγκη για την αποτροπή τους».

Η εξατομίκευση δεν ατονεί, αλλά από την άλλη μεριά δεν μπορεί να εξασθενήσει ή εξουδετερώσει την ανάγκη για προστασία του κοινωνικού συνόλου εκεί όπου εντοπίζεται σοβαρό πρόβλημα. Η στάθμιση, η οποία χρειάζεται σε τέτοιες περιπτώσεις, περιγράφεται με πληρότητα στις υποθέσεις, **Antoniades v. Police** (1986) 2 C.L.R. 21, **Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας** (1989) 2 Α.Α.Δ. 224, **Φιλίππου v. Αστυνομίας** (1989) 2 Α.Α.Δ. 245, **Gholi v. Δημοκρατίας** (1997) 2 Α.Α.Δ. 30, **Γενικός Εισαγγελέας v. Ευαγόρου** (2001) 2 Α.Α.Δ. 285, **Jovanovic v. Αστυνομίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 635, **Θεοχάρους v. Αστυνομίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 575 και **Θεολόγου v. Αστυνομίας** (2014) 2B Α.Α.Δ. 800.

Ειδικότερα, σε υποθέσεις ναρκωτικών τονίστηκε ιδιαίτερα ότι οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των κατηγορουμένων και άλλοι μετριαστικοί παράγοντες δεν αποτελούν παρά μόνο «*περιθωριακούς παράγοντες με πολύ μικρή βαρύτητα*» στην επιμέτρηση της ποινής (βλ. **Landau v. Δημοκρατίας** (1991) 2 Α.Α.Δ. 178, όπως και τις υποθέσεις **Sultan v. Δημοκρατίας** (1983) 2 C.L.R. 121 και **Marco v. Δημοκρατίας** (1987) 2 Α.Α.Δ. 188). Στην υπόθεση **Landau** (ανωτέρω), υπογραμμίστηκε ότι, «*Ο καλός χαρακτήρας του μεταφορέα είναι πολύ μικρής σημασίας στις περιπτώσεις εμπορίας ναρκωτικών. Οι έμποροι ναρκωτικών, συνήθως αναζητούν μεταφορείς καλού χαρακτήρα και πρόσωπα τα οποία δυνατόν, λόγω φύλου, ηλικίας ή ασθένειας, να προκαλούν τη συμπάθεια του Δικαστηρίου. Χωρίς τους μεταφορείς αυτούς το εμπόριο των ναρκωτικών δεν θα βρισκόταν στην έξαρση που είναι σήμερα.*»

Σε σχέση με τις οικογενειακές περιστάσεις μεταφορέων κάθε είδους, υποδείχθηκε, «*...ότι ανεξάρτητα από τα αισθήματα συμπάθειας τα οποία το δικαστήριο μπορεί να έχει για τη δυσχερή θέση στην οποία θα βρεθεί η οικογένεια ενός κατηγορουμένου, τα αθώα θύματα της δικής του εγκληματικής διαγωγής, ... αναπόφευκτα πληρώνουν το τίμημα για τα εγκλήματα που διαπράττονται από εκείνους που κανονικά έπρεπε να ήταν οι υποστηρικτές τους*»: (σε ελεύθερη μετάφραση) (βλ. **Chanine v. The Republic** (1987) 2 C.L.R. 183, 187). Επομένως, όσο σοβαρές κι αν είναι οι επιπτώσεις σε κατηγορούμενους και στις οικογένειες τους, υπερισχύει η αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου. Προέχει η καταστολή τέτοιων αδικημάτων ώστε να παραμένει αλώβητη η παρεχόμενη προστασία της κοινωνίας.

Θεωρούμε χρήσιμο να παραπέμψουμε, ενδεικτικά, σε κάποιες υποθέσεις οι οποίες αφορούν μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών. Έχουμε βέβαια υπ' όψιν ότι, όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Χαραλάμπους κ.ά. ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 127/2019 και 130/2019, ημερ. 10.3.2021, με μνεία στη **Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 1: *«Προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αναφορικά με τις επιβληθείσες ποινές είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας συγκεκριμένων εγκλημάτων και των παραμέτρων του καθορισμού της ποινής. Δεν έχουν όμως το δεσμευτικό χαρακτήρα που ενέχει ο καθορισμός αυτός δικαίου. Και τούτο, γιατί η ποινή που επιβάλλεται σε κάθε υπόθεση είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που την συνθέτουν και με τις ιδιαιτερότητες των συνθηκών του παραβάτη.»*

(βλ. επίσης, μεταξύ άλλων, τις υποθέσεις, **Πόλεος ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 141/2016, ημερ. 2.6.2017, **L.C.A. Domiki Ltd ν. R.K.A. Kikkos Developers Ltd κ.ά.** (2015) 2Α Α.Α.Δ/ 91, **Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας** (2003) 2 Α.Α.Δ. 123 και **Μιχαήλ ν. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577).

Όπως επισημάνθηκε στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας ν. Sak** (2005) 2 Α.Α.Δ. 377, το είδος και η ποσότητα των ναρκωτικών καθώς επίσης και ο σκοπός για τον οποίο αυτά κατέχονται, συγκαταλέγονται ανάμεσα στους παράγοντες οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν στον καθορισμό της ποινής. Στις περιπτώσεις όπου η κατοχή συνοδεύεται από πρόθεση εμπορίας τότε η ποινή αναπόφευκτα καθίσταται πιο αυστηρή.

Στην υπόθεση, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Dos Santos** (2005) 2 Α.Α.Δ. 297 η επιβληθείσα από το Κακουργιοδικείο ποινή φυλάκισης 6 ετών για κατοχή με σκοπό την προμήθεια 1,021 γραμμαρίων κοκαΐνης, αυξήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο σε ποινή φυλάκισης 9 ετών.

Στην υπόθεση **Memis ν. Δημοκρατίας** (2014) 2Α Α.Α.Δ. 276, το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 8 ετών στον εφεσεΐοντα ο οποίος παραδέχθηκε ενοχή σε δύο κατηγορίες, για κατοχή και κατοχή με σκοπό την προμήθεια 915,27 γρ. κοκαΐνης, έχοντας τον ρόλο μεταφορέα της εν λόγω ποσότητας.

Στην **Mbakoup v. Δημοκρατίας** (2015) 2A A.A.Δ. 119, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 7 ετών μετά από παραδοχή σε κατηγορούμενο, πατέρα ηλικίας τριών παιδιών και ηλικίας 34 ετών, για το αδίκημα της κατοχής με σκοπό την προμήθεια 351,4198 γραμμαρίων κοκαΐνης.

Στην υπόθεση **Marius** (ανωτέρω) το Κακουργιοδικείο επέβαλε στον εφεσείοντα, κατόπιν παραδοχής, συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 4 ετών για συνωμοσία και 11 ετών για εισαγωγή και για κατοχή με σκοπό την προμήθεια 883,4463 γρ. κοκαΐνης. Το Εφετείο επικύρωσε τις ποινές χαρακτηρίζοντας την 11ετή ποινή ως «αρκετά αυστηρή» όμως όχι σε τέτοιο βαθμό που να χαρακτηριζόταν ως έκδηλα υπερβολική.

Στην υπόθεση **Valdez v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 144/2016, ημ. 21.2.2017, το Εφετείο επικύρωσε τις συντρέχουσες ποινές φυλάκισης των 8 ετών στις κατηγορίες για εισαγωγή και κατοχή με σκοπό την προμήθεια 160 γρ. κοκαΐνης στους εφεσείοντες οι οποίοι παραδέχθηκαν ενοχή, είχαν τον ρόλο μεταφορέα έναντι χρηματικής αμοιβής και με δύσκολες προσωπικές συνθήκες.

Στην υπόθεση **Almeida v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 22/15, ημ. 7.7.17, επικυρώθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 10 ετών στον εφεσείοντα για εισαγωγή και για κατοχή με σκοπό την προμήθεια 2.832,9 γραμμαρίων κοκαΐνης. Ο εφεσείων ήταν 23 ετών, λευκού ποινικού μητρώου, ανέλαβε τον ρόλο του μεταφορέα λόγω της δεινής του οικονομικής κατάστασης και κατονόμασε τον προμηθευτή του. Το Εφετείο έκρινε πως η εξαιρετικά μεγάλη σοβαρότητα των αδικημάτων δεν καθιστούσε την ποινή έκδηλα υπερβολική ώστε να δικαιολογείτο η επέμβαση του.

Στην **Αναστασιάδης v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 242/18, ημ. 31.5.19, το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 4 ετών (μετά από παραδοχή) σε κατηγορία κατοχής με σκοπό την προμήθεια 600,9 γραμμαρίων κοκαΐνης, σε πολύτεκνο κατηγορούμενο, ηλικίας 39 ετών, με λευκό ποινικό μητρώο.

Σύμφωνα με τις αγγλικές κατευθυντήριες γραμμές, το αδίκημα του άρθρου 244 (β), Κεφ. 154 (επίθεση κατά οργάνου τήρησης της τάξης) τιμωρείται με ποινή

φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη ή και πρόστιμο. Ως προς τον καθορισμό του είδους της ποινής, λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικοί παράγοντες στην ποινική ευθύνη κατηγορουμένου, η ύπαρξη προσχεδιασμού, η χρήση όπλου ή αντικειμένου ως όπλο, η πρόθεση πρόκλησης πιο σοβαρής βλάβης από αυτήν που εν τέλει προκλήθηκε, η πρόκληση, σκόπιμα, σοβαρής βλάβης, ο ηγετικός ρόλος κατηγορουμένου σε ομάδα ατόμων και αν το κίνητρο της επίθεσης σχετιζόταν με το φύλο ή την ηλικία του θύματος. Αν η επίθεση ήταν παρατεταμένη ή κατ' επανάληψη είναι παράγοντες που μπορεί να προσμετρήσουν επιβαρυντικά ως προς την έκταση της προκληθείσας βλάβης. Ως μετριαστικοί παράγοντες επενεργούν, η απουσία προσχεδιασμού, ψυχική ασθένεια, ή απουσία ηγετικού ρόλου από πλευράς κατηγορουμένου στο συμβάν, αν αφορά ομάδα ατόμων, και η μη πρόκληση τραυματισμού στο θύμα (βλ. σχετικά, **Blackstone's Criminal Practice 2022, Supplement 1 Blackstone's Criminal Practice 2022, Sentencing Guidelines, Part 12 Assault Offences - Assault with Intent to Resist Arrest (Ηλεκτρονική Έκδοση, LexisNexis)**, για το αδίκημα του s.38, Offences against the Person Act 1861). Οι επιθέσεις εναντίον αστυνομικών θεωρούνται στη φύση τους σοβαρές (βλ. **G. M. Pikis, Sentencing in Cyprus, 2^η έκδοση, σελ. 122 - 123**).

Εξετάσαμε με ιδιαίτερη προσοχή όλα όσα συνθέτουν την παρούσα υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων και των εισηγήσεων των ευπαίδευτων συνηγόρων των κατηγορουμένων σε σχέση με μετριασμό της ποινής.

Τα αδικήματα που διέπραξε ο κατηγορούμενος 1 πρόδηλα κατατάσσονται ανάμεσα στα πιο σοβαρά. Έχουμε υπ' όψιν το είδος και την ποσότητα των ναρκωτικών, όπως και το σκοπό για τον οποίο αυτά προορίζονταν. Πρόκειται για μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών Τάξεως Α, κοκαΐνης, προορισμός της οποίας ήταν να διατεθεί στο κοινό. Αυτά όλα αποβαίνουν καθοριστικά στο είδος και το ύψος της ποινής (βλ. **Sikaf v. Δημοκρατίας (2003) 2 Α.Α.Δ. 467**).

Σε ό,τι αφορά τις περιστάσεις που οδήγησαν τον κατηγορούμενο 1 στη διάπραξη των αδικημάτων, σημειώνουμε ότι αυτός ενήργησε ως μεταφορέας. Πάντως, όπως και να χαρακτηρίσει κανείς το ρόλο του, στην ουσία συνέβαλε κατά τρόπο

κρίσιμο στη διακίνηση των ναρκωτικών ως μέρος της αλυσίδας γεγονότων με τα οποία θα επιτυγχανόταν ο τελικός στόχος που ήταν η προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα. Επομένως, υποχωρεί σε σημαντικό βαθμό η σημασία του ότι ήταν μεταφορέας, όπως άλλωστε σαφώς προκύπτει από την υπόθεση **Μιχαήλ** (ανωτέρω).

Ο συνήγορος του αναφέρθηκε στα οικονομικά προβλήματα και άλλες προσωπικές και οικογενειακές του περιστάσεις. Έχει επανειλημμένα λεχθεί, μέσα από τη νομολογία, ότι δεν πρέπει να δίδεται υπέρμετρη βαρύτητα σε οικονομικές ή άλλες δυσκολίες οι οποίες ενδεχομένως να συνέτειναν στο να διαπράξει κατηγορούμενος αδίκημα.

Λαμβάνουμε υπ' όψιν ότι υπήρξε θετική η στάση των κατηγορουμένων οι οποίοι συνεργάστηκαν με τις αρχές έτσι ώστε να δικαιούνται να επικαλεστούν, ο μιν κατηγορούμενος 1, τα προβλεπόμενα στο άρθρο 30(4)(β)(ν) του Ν.29/77 (βλ. ανάμεσα σε άλλες τις υποθέσεις **Marco v. The Republic** (1987) 2 C.L.R. 188, **Gani v. Δημοκρατίας** (1991) 2 A.A.Δ. 242, **Κυριάκου v. Δημοκρατίας** (2013) 2 A.A.Δ. 746, **Φραγκίσκου v. Δημοκρατίας** (2015) 2B A.A.Δ. 833 και **ΚΕΜΑ v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. αρ. 284/18, ημερ. 19.7.2019) και ο δε κατηγορούμενος 2 τα προβλεπόμενα στο άρθρο 30(4)(β)(iii)(vi). Η συνεργασία βέβαια του κατηγορούμενου 1 υπήρξε περιορισμένη. Παρά το γεγονός ότι ανέφερε ότι θα προμήθευε κάποιον «Πάμπτο» δεν επεκτάθηκε σε λεπτομέρειες, ούτε έχει αναφερθεί στο Δικαστήριο ότι συνελήφθη τρίτο πρόσωπο σε σχέση με την εμπορία.

Λήφθηκε επίσης υπ' όψιν η άμεση παραδοχή και των δύο κατηγορουμένων στο Δικαστήριο η οποία, με βάση πάγια νομολογία, πρέπει να αμείβεται "*με σχετική έκπτωση στην ποινή*" (βλ. **Χαρτούπαλλος v. Δημοκρατίας** (2002) 2 A.A.Δ. 28 και **Θεοδώρου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 208/18, ημερ. 27.11.2019), διότι αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης. Λαμβάνουμε επίσης υπ' όψιν τις προσπάθειες απεξάρτησης που κατέβαλε ο κατηγορούμενος 2 στο παρελθόν αλλά και την πρόθεση και των δύο κατηγορουμένων να ενταχθούν σήμερα σε πρόγραμμα (βλ. **Χριστοφίδης v. Δημοκρατίας** (2004) 2 A.A.Δ. 148, **Καρακάννας v.**

Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 463 και **Χαραλάμπους ν. Αστυνομίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 82).

Το πώς αντικρίζονται τα διάφορα στοιχεία σε κάθε υπόθεση, εξαρτάται από τις λεπτομέρειες που τα συνθέτουν (βλ. **Chafari ν. Αστυνομίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 442). Σε περίπτωση κατά την οποία η σύλληψη διενεργείται επ' αυτοφώρω, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η σημασία της παραδοχής αμβλύνεται (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Μονιάτη** (2000) 2 Α.Α.Δ. 553, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Ζανέττου** (2001) 2 Α.Α.Δ. 438 και **Κατσαπάου ν. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 388). Δεν παραγνωρίζουμε όμως και τα όσα λέχθηκαν αναφορικά με αυτή την πτυχή στην υπόθεση **Χαραλάμπους κ.ά. ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 127/2019 και 130/2019, ημερ. 10.3.2021, όπου υποδείχθηκε ότι «... η παραδοχή ενός κατηγορουμένου, ακόμη και σε περιπτώσεις αυτόφωρου αδικήματος, είναι πάντα καλοδεχούμενη και προσμετρά ως απτό στοιχείο μεταμέλειας...».

Περαιτέρω, αν και υπήρξε αντίσταση στη σύλληψη του, αυτή ήταν περιορισμένη και απουσιάζουν οποιοδήποτε από τους επιβαρυντικούς παράγοντες που έχουν αναφερθεί. Σημειώνουμε ότι η επίθεση ήταν μικρής διάρκειας, δεν υπήρξαν τραυματισμοί των Αστυφυλάκων, ούτε χρησιμοποιήθηκε επιθετικό όπλο από τον κατηγορούμενο 1.

Όσον αφορά τις προηγούμενες καταδίκες του κατηγορούμενου 1, θα πρέπει να λεχθεί ότι, αυτές δεν λαμβάνονται υπόψη για να τιμωρηθεί εκ νέου ο κατηγορούμενος για αδικήματα, στα οποία έχει ήδη καταδικασθεί και για τα οποία εξέτισε την ποινή του. Η σημασία των προηγούμενων καταδικών είναι ότι στην ουσία μειώνουν την επιείκεια που μπορεί να του επιδειχθεί από το Δικαστήριο. Αυτό γιατί αποτελούν ένδειξη της στάσης του στην τήρηση των νόμων (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Ματθαίου** (1994) 2 Α.Α.Δ. 1 και **Γενικός Εισαγγελέας ν. Αεροπόρου** (1997) 2 Α.Α.Δ. 17).

Τέλος θα πρέπει να αναφερθεί ότι τα γεγονότα που στοιχειοθετούν το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α' (κατηγορία 3) περιλαμβάνονται σ' αυτά

της κατοχής με σκοπό την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α' (κατηγορία 4) που είναι, όπως προαναφέρθηκε, πιο σοβαρό.

Σε σχέση με τον κατηγορούμενο 1 λάβαμε υπ' όψιν και τις επιπτώσεις που θα έχει μια πολύχρονη ποινή φυλάκισης στον ίδιο αλλά και στην οικογένεια του (βλ. **Solliman** (2011) EWCA Crim. 2871 και **Bishop** (2011) EWCA Crim. 1446). Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Ξυδάς v. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 817, μια πολυετής φυλάκιση δεν ευνοεί την ομαλή επανένταξη του καταδικασθέντος και καθίσταται επώδυνη για την οικογένεια του. Ωστόσο, σε μια σοβαρή υπόθεση όπως είναι η παρούσα με πρόδηλη την αναγκαιότητα αποτροπής δεν μπορεί να αποφευχθεί η επιβολή πολυετούς ποινής φυλάκισης, όσο και να λάβει υπ' όψιν κανείς τα όσα τέθηκαν ενώπιον μας σχετικά με τις προσωπικές, οικογενειακές, οικονομικές και άλλες περιστάσεις του κατηγορούμενου 1 (βλ. **Chanine** και **Landau** (ανωτέρω)).

Όπως έχει λεχθεί οι κατηγορίες που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος 2 είναι μικρότερης σοβαρότητας. Αφορούν κατοχή μικρής, σχετικά, ποσότητας κάνναβης, και δύο σκευών (ζυγαριά ακριβείας και αλεστήρι) για δική του χρήση.

Οι χρήστες τυγχάνουν διαφορετικής αντιμετώπισης από τους εμπόρους. Σύμφωνα με το άρθρο 30(4)(β)(iii) του Ν. 29/77, το αδίκημα καθίσταται λιγότερο σοβαρό, μεταξύ άλλων, και από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν είχε οιαδήποτε ανάμειξη σε εμπορία ή διακίνηση ναρκωτικών και ότι το παράπτωμα του σχετίζεται αποκλειστικά με τη χρήση ναρκωτικών. Στην **Beyki v. Αστυνομίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 60, 64, επισημάνθηκε ότι για τους χρήστες, σε αντίθεση με τους εμπόρους:

«... υπάρχει κάποιο περιορισμένο περιθώριο για επίδειξη επιεικείας, το οποίο (περιθώριο) σχετίζεται με την αδυναμία του ανθρώπου και ειδικά των χρηστών ναρκωτικών, ανάλογα βέβαια με τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης.»

Ακόμη όμως και στην περίπτωση των χρηστών, η ποινή φυλάκισης δεν είναι ως θέμα αρχής, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, λανθασμένη (βλ. **Παγιαβλάς** (ανωτέρω)).

Η μικρή ποσότητα ναρκωτικών επίσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Όμως, από μόνο του το γεγονός αυτό, δεν έχει αναγκαία αποφασιστική σημασία. Θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να συνδυάζεται με άλλους μετριαστικούς παράγοντες όπως, π.χ. η απουσία εμπορίας και η περιστασιακή χρήση (βλ. **Τρύφωνος ν. Αστυνομίας** (2009) 2 Α.Α.Δ. 197 και **Σελλάς ν. Δημοκρατίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 215).

Τα αδικήματα που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος 2 συνήθως αντιμετωπίζονται με πρόστιμο ή μικρής, χρονικά, περιόδου φυλάκισης. Έχει τεθεί ενώπιον μας ότι και οι δύο κατηγορούμενοι τελούν σε προφυλάκιση από τις 12.6.2021. Ο κατηγορούμενος 2 αφέθηκε ελεύθερος με όρους την 2.12.2021. Είχε κρατηθεί γιατί αντιμετώπιζε μαζί με τον κατηγορούμενο 1 τη σοβαρότερη κατηγορία κατοχής με σκοπό την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α. Ουσιαστικά έμεινε υπό κράτηση για περίοδο 6 μηνών, για περίοδο δηλαδή πολύ μεγαλύτερη από την περίοδο φυλάκισης που ενδεχομένως να του επιβαλλόταν. Έχοντας λάβει υπ' όψιν μας αυτή την παράμετρο κρίνουμε ότι η επιβολή ποινής φυλάκισης ή προστίμου θα ήταν υπέρμετρη τιμωρία για τον κατηγορούμενο 2.

Ως εκ τούτου κρίνουμε ορθό όπως ο κατηγορούμενος 2 παράσχει προσωπική εγγύηση για την τήρηση της τάξης, σύμφωνα με το άρθρο 32 του Κεφ. 154 σε σχέση και με τις δύο κατηγορίες που αντιμετωπίζει.

Αφού συνυπολογίσαμε και σταθμίσαμε όλους τους σχετικούς παράγοντες με την επιμέτρηση της ποινής, εξαντλώντας κάθε δυνατή επιείκεια επιβάλλουμε τις ακόλουθες ποινές:

Στον **Κατηγορούμενο 1**:

Στην **Κατηγορία 3** δεν επιβάλλεται ποινή καθότι τα γεγονότα αυτής περιλαμβάνονται στην κατηγορία 4.

Στην **Κατηγορία 4**, ποινή φυλάκισης 9 ετών.

Στην **Κατηγορία 9**, ποινή φυλάκισης 6 μηνών.

Στην **Κατηγορία 10**, ποινή φυλάκισης 6 μηνών.

Οι ποινές φυλάκισης να συντρέχουν.

Σύμφωνα με το άρθρο 117(1) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, η ποινή φυλάκισης μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που κατηγορούμενος 1 βρίσκεται σε προφυλάκιση.

Ο **Κατηγορούμενος 2**, σε σχέση με τις **Κατηγορίες 6 και 7**, θα υπογράψει προσωπική εγγύηση ύψους €10.000 ότι θα τηρεί την τάξη για περίοδο δύο ετών από σήμερα.

(Υπ.)

N. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Στ. Τσιβιτανίδου-Κίζη, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

N. Α. Π. Γεωργιάδης, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

